

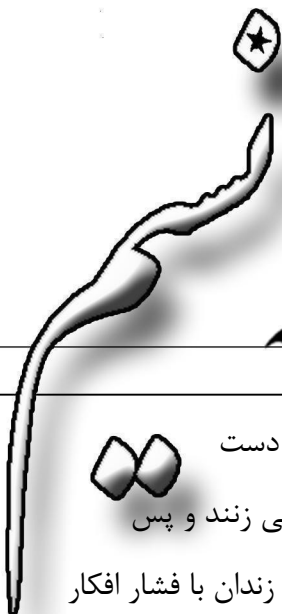
کارگران جهان متحد شوید

♦ شماره ۸۵

۳۰ آپریل ۲۰۰۷

۱۰ اردیبهشت ۱۳۸۶

کاسنامه

به عنوان اعتراض دست

به اعتصاب غذا می زنند و پس

از تحمل ۱۲ روز زندان با فشار افکار

عموم و کارگران در داخل و خارج از ایران آزاد می شوند. پس از آزادی محکومان، دادگاه های متعددی برای شان ترتیب داده شد که بالاخره دادگاه تجدید نظر کلیه ی دستگیر شدگان را از اتهامات وارده تبرئه می کند. اما مدتی بعد مجدداً محاکمات جدیدی در همان ارتباط برای محمود و دوستانش ترتیب داده شد که با فرجام خواهی وکیل متهمان پرونده به دادگاه تجدید نظر ارجاء می گردد.

افکار عمومی از اقدامات غیر منتظره ی دادگستری سقز در جریان احکام صادره قرار گرفته است. محمود صالحی روز دوشنبه ۲۰/۱۳۸۶ به شیوه ای غیر متعارف احضار و پس از ابلاغ حکم دادگاه به وی، مبنی بر یک سال حبس تعزیری و سه سال حبس تعلیقی بدون اطلاع و کیلش به زندان سنندج انتقال داده می شود. بدون این که حتی فرصت دیداری کوتاه با همسر و فرزندانش به وی داده شود، یا داروهایش را که برای او به جهت نارسائی کلیوی بسیار حیاتی است به همراه داشته باشد.

هم سرنوشتان:

دستگیری محمود صالحی در شرایطی صورت می گیرد که مدت زمان کوتاهی به اول ماه روز جهانی کارگر باقی ست و این برای وجدان آگاه و بیدار جامعه بدان معنی ست، که هدف عوامل سرمایه داری از دستگیری وی چیزی

فشاری کرده، همبستگی خود را با طبقه ی کارگر جهانی اعلام خواهیم کرد.

شورای همکاری تشکل ها و

فعالین کارگری ۱۳۸۶/۲/۴

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

انجمن فرهنگی، حمایتی کارگران

اتحاد کمیته های کارگری

جمعی از فعالین کارگری

گروهی از دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب دانشگاه های ایران

shorayehamkari@gmail.com

در آستانه ی برگزاری مراسم اول ماه مه برای آزادی محمود صالحی

مبارزه کنیم!!!

کارگران و مردم آزادیخواه

محمود صالحی، فعال جنبش کارگری در ۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۳ به جرم برگزاری مستقل اول ماه مه به همراه تنی چند از دوستانش دستگیر و زندانی می شود. دستگیر شدگان به محض انتقال به زندان

اول ماه مه، روز جهانی کارگر را هر چه باشکوه تر برگزار کنیم!!!

کارگران و مردم آزادیخواه

با نزدیک شدن اول ماه مه، بار دیگر طبقه ی کارگر فریاداعتراض اش را بلندتر سر می دهد. در شرایطی که شکاف طبقاتی در جامعه ی ما روز به روز افزایش می یابد و فقر و بیکاری بیداد می کند، در شرایطی که کارگران دسته دسته از کارخانه ها اخراج می شوند و قراردادهای موقت و سفید امضاء را به ما تحمیل می کنند، به استقبال برگزاری اول ماه مه می رویم.

حداقل دستمزد تعیین شده حتی کفاف ابتدایی ترین مایحتاج زندگی ما کارگران را نمی دهد. اما از سویی دیگر سرمایه داران از قبَل استثمار ما، ثروت های میلیاردی را بر روی هم انباشت می کنند و بر حساب های بانکی خود ارقام نجومی اضافه می کنند، در آستانه ی اول ماه مه، ما در اعتراض به همه ی این فجایع که با گوشت و پوست خود آن را لمس می کنیم، از همه ی کارگران در سراسر کشور می خواهیم روز کارگر را به طور مستقل و هر چه باشکوه تر برگزار کنند.

ما نیز در تداوم اعتراض مان روز کارگر به خیابان ها خواهیم آمد وهمصدا با دیگر هم طبقه ای های مان بر تداوم مبارزه پا

به جز ارباب فعالین و سازمان دهندگان کارگری و اخلاص در برگزاری آزادانه مراسم روز جهانی کارگر نیست. تنها با اتکا به اتحاد و همبستگی سراسری می توان شاهد آزادی محمود صالحی بود.

شورای همکاری شکل ها و فعالین کارگری

4/۲/۱۳۸۶

کمیته پیگیری ایجاد شکل های آزاد کارگری

کمیته هماهنگی برای ایجاد شکل کارگری

انجمن فرهنگی، حمایتی کارگران

اتحاد کمیته های کارگری

جمعی از فعالین کارگری

گروهی از دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب دانشگاه های ایران

shorayehamkari@gmail.com

احکام دادگاه تجدید نظر

استان کردستان در مورد

محسن حکیمی و برهان

دیوارگر

شعبه هفتم دادگاه تجدیدنظر استان کردستان در روز چهارشنبه ۵ اردیبهشت ماه محکومیت دو سال حبس تعزیری "محسن حکیمی" و "برهان دیوارگر" از دستگیرشدگان روز جهانی کارگر در سال ۸۳ شهرستان سقز را به مدت سه سال به حالت تعلیق درآورد

محمد شریف" وکیل مدافع "محسن" حکیمی" و "برهان دیوارگر" گفت:

موکلانم که پیش از این به موجب احکام اولیه در خصوص محاکمه مجددشان به اتهام "اجتماع و تبانی علیه نظام" به دو سال حبس تعزیری محکوم شده بودند، بر اساس رأی صادره از سوی شعبه هفتم دادگاه تجدیدنظر استان کردستان، به سه سال حبس تعلیقی محکوم شدند.

"شریف" همچنین افزود: بر اساس حکم صادره حکیمی و دیوارگر موظف شده اند که در این مدت از برگزاری شرکت در هرگونه تجمع اعم از صنفی و غیرصنفی خودداری کنند و از تماس و مکاتبه با فعالین کارگری و زنان و دانشجویان خودداری کنند.

بیانیه کانون صنفی

معلمان ایران

وقتی روسای کانون صنفی دربند هستند وظیفه ماست که اطلاع رسانی کنیم

ماده ی ۲۶ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران حقوق شهروندی مبنی بر تشکیل انجمن های حرفه ای و تخصصی را تضمین می کند.

ماده ی ۲۷ قانون اساسی ایران اظهار می دارد که تجمعات مسالمت آمیز می تواند به صورت آزاد برگزار شود.

لطفا بیانیه را تکثیر کرده و به اطلاع همکاران برسانید.

فرهنگیان عزیز

سلام بر شما فرهنگیان عزیز که

نماد واقعی مظلومیت در دوره ای به شمار می روید که بیشترین شعارها را در مورد عدالت شاهدیم، و معلم نیز این مهرورزی و عدالت را چشید و شب عید را در زندان دور از خانواده گذراند.

لقب های زیادی به ما معلمان داده اند از جمله «دلور» در زمان جنگ، «قانع» در زمان سازندگی، «نجیب» در زمان گفتگوی تمدنها، و حالا ... عناوین

مختلفی برایمان تراشیده اند: معلم نما...

!!!، اخلاصگر ... !!!، مهره اسریل و

آمریکا...!!!، ضد انقلاب ...!!! و ...

و اما عدالت: به نحو احسن برقرار است

چون هیچ معلمی را نمی توان یافت که

آسوده خاطر باشد و فکر معیشت و

گذران زندگی او را از پای نینداخته باشد

، هیچ معلمی نیست که شرمنده ی زن و

بچه و پدر و مادر و.... نباشد، فرزند

معلمی را پیدا نمیکنی در ایام تعطیل که

همه به مسافرتها آنچنانی جزایر و

کشورهای دور و نزدیک میروند، رفته

باشد و غم از چشمانش نیارد، و دردهای

زیاد دیگری که اظهرمن الشمس است.

آری عدالت است که همه ی «معلمان»

بالسویته در دردها مشترکند.

یک نکته ی جالب این که فقط معلم

است که باید صبر کند و دیگران صبر

ندارند، معلم به قول آقایان مصرف کننده

است و دیگران تولید کننده، سواد آقایان

را در جاهای دیگری به جز مدرسه تولید

کرده اند که نمی توانند خط معلم را

خوانده و درد او را بفهمند.

آقایان مسئول:

متشکریم که سکوت کرده اید تا در

هرکوی و برزن، پیر و جوان و خرد و

کلان به ما طعنه بزنند که: " معلمان مگر چکار میکنند، ۱۵ روز که ایام عید تعطیل هستند، سه ماه تابستان هم تعطیل می باشند، در کلاس هم که درس نمی دهند... پس غلط بیجا هم میکنند که توقع حقوق بیشتر دارند"

متشکریم که سکوت کرده اید تا آقایان با معلمانی که تقاضای ایجاد برابری دارند (و نه بیشتر) مثل شهرام جزایری به عنوان زیاده خواه و دزد بیت المال و اخلاغر برخورد کنند و باتوم بر سر معلمان خود فرود آورند.

متشکریم که سکوت کرده اید تا نیروهای امنیتی که باید حافظ امنیت و مجری قانون در جامعه باشند، با بی قانونی معلم را در کلاس درس، در مقابل چشمان اشک آلود و وحشت زده دانش آموزان بازداشت کنند. از شما ممنونیم که سکوت کرده اید که هر مرجعی که دستی بر آتش بیت المال دارد، اول برای کارمندانش پاداش های مصوب داخلی بگیرد و در نهایت پس مانده ها را به معلمان و وزارت بهداشت و از این جور سازمان های به ظاهر بی اهمیت مملکت بدهد.

ما از شما متشکریم که سکوت کرده اید تا در رسانه ی درخشان ملی (بخوانید خصوصی) هر روز در بوق و کرنا کنند که پاداش پایان سال همه ی کارمندان دولت ۱۷۵۰۰۰ تومان است اما اعلام نکنند که پاداشهای درون سازمانی میلیونی در وزارت نفت، نیرو، دارایی، و... از کجا تأمین می شوند و به چه کسانی داده میشود.

آقایان مسئول! از شما متشکریم که به جای گوش کردن به درد دل معلمان

زحمتکش و پاسخگویی به آنان و حل مشکلات، با ایجاد رعب و وحشت و دستگیری و بازداشت غیرقانونی همکارانمان و فیلترینگ، سعی در خاموش کردن فریاد عدالتخواهی معلمان دارید و این کار را تا جایی ادامه دادید که مجامع بین المللی از جمله فدراسیون جهانی اتحادیه های معلمین (EI)، کنوانسیون بین المللی حقوق مدنی و سیاسی (ICCPR) و سازمان دیده بان حقوق بشر (ITUC) برای چندمین بار اعتراض نامه های شدیدالحنی را خطاب به شما مسئولین ناشنوایمان صادر نمایند.

از شما متشکریم که سکوت کرده اید با این که می بینید در سؤالات آزمون استخدامی سال ۸۵ بانک ملت این سؤال را برای ایجاد فرهنگ معلم ستیزی مطرح میکنند که: ((معلمان همواره نسبت به حقوق خود معترضند اما به نظر من معلمان بیش از حق خود حقوق دریافت میکنند. بلی - خیر)). لابد فرهنگ معلم ستیزی در بانک هایی که به اسم این ملت و با پول این مردم فربه شده اند مرسوم می باشد.

از شما متشکریم که به جای رفع مشکلات و تسریع در رسیدگی به حقوق حقه ما معلمین با پخش اخبارهای نادرست، و وعده های توخالی، در صدد تخریب افکار عمومی جامعه بر علیه معلمان برآمده اید و در این راستا سازمان بی مدیریت و برنامه ریزی با ارائه آمارهای حقوقی غیرواقعی و کذب، سعی شما را در این زمینه کامل کرده است.

باز هم از شما متشکریم که همه ی این موارد را می بینید و باز هم سکوت میکنید.

آقایان ممکن است بتوانید در کوتاه مدت افکار عمومی مردم را تخریب کنید ولی این را هم بدانید که مغزهای فهیم پانزده میلیون جوان و نوجوان، و عملاً هفتاد میلیون ملت ایران در اختیار ماست، (چون هر خانواده حداقل یک دانش آموز در کلاس درس ما دارد) وای از روزی که دهان ما باز شود و روشنگری کنیم و از بی عدالتیها و ظلمها و رانت خواریها و ... بگوییم.

آقای رئیس جمهور در شعارهای تبلیغاتی خود بیان کرده بودید که اگر بنده به عنوان ریاست جمهوری انتخاب شوم تا دو سال بیشترین هم و غم خودم را در امر آموزش و پرورش صرف می نمایم، گفته بودید که باید مدارس را زیبا کنیم تا برای دانش آموزان جذاب باشد، گفته بودید که معلم باید بدون هیچ دغدغه ای وارد کلاس درس شود، پس چه شد این وعده ها؟! اکنون که با این برخوردها روز به روز بر دغدغه ها می افزایید!!!

ما یعنی من و تو ای معلم: تا به کی باید دم زنیم؟ زمان سکوت گذشته باید کاری کرد کارستان، هماهنگ و یکدست. بالاتر از سیاهی رنگی نیست. من اگر برخیزم، تو اگر برخیزی، همه برمیخیزند...! من اگر بنشینم، تو اگر بنشینی، چه کسی برخیزد...؟ ... و ندایی که به من می گوید: گرچه شب تاریک است دل قوی دار سحرزدیک است.

بیانیه کانون صنفی معلمان برای ادامه راه ۱- در اعتراض به برخوردهای غیر

قانونی نهادهای امنیتی و انتظامی با فرهنگیان در مقابل مجلس و بازداشت معلمان تهران و کرمانشاه؛ در روزهای یکشنبه و دوشنبه ۲۶ و ۲۷ فروردین ۸۶، در اکثر مدارس کشور تحصن هایی در دفتر مدارس برگزار گردید و تومارهای اعتراض آمیزی که اهم خواسته های معلمان در آن درج شده بود خطاب به مسئولین آموزش و پرورش، مجلس و ریاست جمهوری صادر گردید.

۲- برابر بیانیه ی پایانی جلسه ی شورای هماهنگی کانون های صنفی فرهنگیان چون مسئولین امر هیچگونه پاسخی به درخواستهای صنفی و قانونی ما ندادند، در روز یکشنبه ۸۶/۲/۹، ضمن حضور در مدارس از حضور در کلاس های درس خودداری می نماییم؛ و همچنین روز چهارشنبه ۸۶/۲/۱۲ در شهرستان ها در محل ادارات آموزش و پرورش، و در مراکز استان ها در محل سازمان های آموزش و پرورش از ساعت ۹ تا ۱۲ اقدام به تجمع اعتراض آمیز خواهیم نمود

۳- در صورت عدم تحقق خواسته های صنفی فرهنگیان دال بر رفع تبعیض در بین کارکنان دولت و عدم اجرای نظام هماهنگ حقوق کارکنان دولت به صورت کامل و جامع، در روز سه شنبه ۸۶/۲/۱۸ از ساعت ۱۳ تا ۱۷ ما معلمان سراسر کشور در مقابل مجلس شورای اسلامی اقدام به تجمع گسترده ی کشوری خواهیم نمود.

کانون صنفی معلمان ایران - کانون صنفی فرهنگیان خراسان - کانون صنفی معلمان ابهر - کانون معلمان ارومیه - کانون فرهنگیان استان اصفهان -

کانون صنفی معلمان ایلام - کانون صنفی معلمان اردبیل - اتحادیه ی صنفی فرهنگیان اهواز - کانون صنفی فرهنگیان آبادان - کانون مستقل فرهنگیان استان آذربایجان شرقی - کانون صنفی معلمان تبریز - کانون صنفی فرهنگیان خمینی شهر - کانون صنفی معلمان کرمانشاه - کانون صنفی معلمان گیلان (رشت) - کانون صنفی معلمان زنجان - کانون صنفی معلمان شهرری - کانون صنفی معلمان سبزوار - کانون صنفی معلمان شیراز - کانون صنفی فرهنگیان شهرضا - کانون صنفی معلمان استان چهارمحال و بختیاری - کانون صنفی فرهنگیان استان قزوین - کانون صنفی معلمان قم - کانون صنفی معلمان کرج - انجمن صنفی معلمان استان کردستان - کانون صنفی معلمان کرمانشاه - کانون صنفی معلمان مازندران - کانون صنفی معلمان همدان - کانون صنفی معلمان یزد

شورای هماهنگی تشکل های

صنفی فرهنگیان سراسر کشور

منبع: گچ و دل فرهنگیان

اطلاعیه مشترک کمیته

های همبستگی با

کارگران ایران در

آلمان

کارگران ایران: زنده باد اول ماه مه

اول ماه مه روز جهانی کارگر از راه می رسد و کارگران جهان در این روز با

شکوه هم پیوندی و هم سرنوشتی طبقه ی خود بعنوان یک طبقه جهانی را جشن می گیرند. اول ماه مه در ایران اما تعطیل رسمی نیست و کارگران ایران همچنان برای برسمیت شناخته شدن این روز بعنوان روز جهانی کارگر مبارزه می کنند. کارگران ایران امسال در شرایطی به استقبال اول ماه مه می روند که در اقتصاد ویران، درآمد های سرشار نفت (سال ۱۳۸۵ درآمد نفت به بیش از ۵۰ میلیارد دلار رسید) بتاراج می رود و میلیونها نفر در زیر خط فقر قرار گرفته اند. در حالیکه رسماً خط فقر چهارصد هزار تومان (۳۴۵ یورو در ماه) اعلام شده، حداقل دستمزد کارگران یکصد و هشتاد هزار تومان (۱۵۰ یورو در ماه) تصویب شده است. بدین ترتیب بخش عظیمی از مزد بگیران کشور به ورطه فقر رانده شده و با وجود اشتغال قادر به تامین حداقل معاش خود نیستند، علاوه بر آن دهها هزار کارگر هر روزه برای دستمزد های عقب افتاده ای مبارزه می کنند که در برخی موارد عدم پرداخت دستمزد ها به بیش از بیست ماه رسیده است.

کارگران ایران در صورت بیکاری بی بهره از حقوق و تامین اجتماعی اند. سطح دستمزد ها با سطح تورم تناسبی ندارد، در حالیکه نرخ تورم به ۱۵٪ رسیده و قدرت خرید کاهش یافته و دستمزد واقعی کارگران پایین نگه داشته شده است. این وضعیت رقت بار و کمر شکن به کارفرمایان اجازه می دهد تا با سوء استفاده از هرج و مرج اقتصادی و در فقدان تشکل های مستقل کارگری هر چه بیشتر برای کسب سود های نجومی همین حداقل بهای نیروی کار را نیز هدف

هیچگاه مانعی بر سر راه سرمایه های بین المللی در حمایت از چنین رژیمهایی نبوده است.

اول ماه مه در ایران سمبل مبارزه ی متحدانه و بین الملل کارگری است . ضرورت این مبارزه و آگاهی از منافع طبقاتی در بین کارگران ایران نیز حاصل شرایط واقعی و عینی است که جامعه سرمایه داری آنرا سبب شده است . از همینروست که جنبش کارگری ایران در مقابل تعرضات سرمایه بخش جدایی ناپذیر جنبش بین المللی کارگری است . این جنبشی است که به اعتبار خود ویژه گی ضد سرمایه داری اش با جنگ و نظامیگری مخالف است و به همراه مطالبات روزمره برای جهانی عاری از جنگ و برقراری عدالت مبارزه می کند .

اول ماه مه روز همبستگی ، همگرایی و همکاری مبارزاتی نهاد ها و تشکل های مستقل کارگری در ایران است . این آن پیامی است که کارگران پیشرو ایران امسال با امید به تحقق و گسترش آن به استقبال اول ماه مه شتافته اند .

ما فعالین کمیته های همبستگی با کارگران ایران که خود بخشی از طبقه کارگر آلمان محسوب می گردیم با پشتیبانی قاطع از مبارزات ضد سرمایه داری درون جنبش کارگری ایران و حمایت از مطالبات عموم کارگران ایران منجمله حق تشکل مستقل کارگری و برسمیت شناخته شدن اول ماه مه بعنوان روز تعطیل رسمی در ایران ، کلیه فعالین کارگری آلمان را به ادامه همبستگی بین المللی با کارگران ایران فرا می خوانیم تا در این وضعیت بحرانی که در منطقه ی خاورمیانه حاکم گشته و کابوس جنگی

رودررویی با قدرت های غربی دامن می زند تا با قدرت نمایی نظامی بتواند از رقبای منطقه ای وجهانی امتیازات اقتصادی گرفته و در سرمایه گذاریهای استراتژیک و سودهای حاصله سهم خویش را تضمین نماید .

در این وضعیت بحرانی است که رژیم ایران به بهانه خطر خارجی با شدت مطالبات معیشتی ، اجتماعی و سیاسی لایه های مختلف اجتماعی منجمله کارگران، زنان ، دانشجویان و آزادیخواهان را سرکوب می نماید و از سوی دیگر با وعده " امنیت سیاست - اجتماعی " سرمایه داران بزرگ خارجی را دعوت به سرمایه گذاری می نماید .

بنابراین دولتی که اجرای خصوصی سازی اصلی ترین راستای سیاست اقتصادی اش را تشکیل می دهد و بر اصلی ترین رشته های اقتصادی کنترل تمام دارد و بزرگترین کارفرمای کشور محسوب می شود بدنبال تضمین بیشتر جایگاه سرمایه داری ایران در روابط سرمایه داری جهانی است و ناچار است خود را با نیاز های سرمایه جهانی تطبیق دهد و برای تقسیم بازار جهانی و محدود کردن حقوق کار و در هم شکستن تشکل های کارگری از سیاست های غالب جهانی موسوم به

نئولیبرالیسم تبعیت نماید . بی دلیل نیست که صندوق بین المللی پول در گزارش اخیرش در باره ایران ، احمدی نژاد را مورد تمجید قرار داد و از محرک های تازه ای که احمدی نژاد برای اجرای خصوصی سازی ایجاد کرده است ابراز خشنودی نمود . روشن است که سرکوب خشونتبار جنبش کارگری

قرار دهند و با منطق " کارازان ، کارگران " در شرایط بیکاری گسترده به استثمار و حشیانه ی کارگران بویژه کارگران مهاجر منجمله کارگران افغان در ایران ادامه دهند . کارگرانی که ناچاراً گاهی در ۳ شیفت کار می کنند و در مقابل ۱۲ ساعت کار طاقت فرسا و خدماتی با دریافت مزدی کمتر از حداقل دستمزد تعیین شده در زیر خط فقر زندگی نمایند .

فعالین کارگری ایران که به همراه خانواده هایشان با آگاهی طبقاتی برای تغییر وضعیت موجود مبارزه می کنند هرروزه تحت فشار و کنترل پلیسی قرار دارند و " بجرم اقدام علیه امنیت کشور " دائماً مورد آزار و اذیت قرار دارند . دستگیری محمود صالحی یکی از فعالین کارگری شناخته شده در ۹ آوریل ۲۰۰۷ که چندین سال متوالی است بجرم شرکت در تجمع اول ماه مه در سقز یکی از شهرهای کردستان مورد تهدید، ارباب و زندان قرار دارد تنها یک نمونه است که نشان می دهد ، دولت کنونی احمدی نژاد نیز علیرغم وعده های عوام فریبانه اولیه همچنان سیاست های ضد کارگری را ادامه داده و با سرکوب فعالین کارگری مانع سازمانیابی کارگران در تشکل های مستقل خود برای دفاع جمعی و سازمانیافته از حقوقشان می گردد .

رسالت دولت احمدی نژاد اجرای سیاست خصوصی سازی و هموار کردن راه حرکت سرمایه و انباشت سرمایه در یک چشم انداز درآمدت است . این دولت بعنوان بزرگترین کارفرمای کشور و سرمایه گذار برای توسعه منافع اقتصادی و بهره وری از منابع سود آور در کل منطقه به

دیگر را به گردش درآورده است ، بتوانیم با حمایت از مطالبات برحق کارگری فعالین کارگری ایران را یاری رسانیم و اول ماه مه امسال را به روز همبستگی کارگری و مبارزه با توطئه های سرمایه داری بر علیه طبقه کارگر و مبارزه ی قاطع با جنگ طلبی و جنگ افروزی مبدل نماییم .

پیروز باد مبارزات کارگران جهان

کانون همبستگی با کارگران ایران - کلن گروه همبستگی با جنبش کارگری - برلن

کمیته همبستگی با کارگران ایران - هامبورگ

کانون همبستگی با جنبش کارگری ایران - هانوفر

کانون همبستگی با جنبش کارگری ایران - فرانکفورت و حومه

اطلاعیه شماره ۱

۲۵ آوریل ۲۰۰۷

اعتصاب غذای سه روزه

(شنبه، یکشنبه، دو شنبه)

« کانون همبستگی با کارگران ایران -

گوتنبرگ (سوئد) »

برای آزادی فوری محمود صالحی و کلیه فعالین جنبش کارگری، زنان، معلمان ، دانشجویان و تمامی زندانیان سیاسی ایران جهانیان و آزادیخواهان ایرانی ، تشکلهای، احزاب، سازمانها و رسانه های خبری!

در شرایط فعلی موقعیت امروزی ایران بحران موجود در منطقه، نتیجه مستقیم حضور ایالات متحده آمریکا و متحدان سرمایه داری جهانی اش است . همزمان از سوی نظام بحران آفرین جمهوری اسلامی ایران ، زمینه چینی تهاجم احتمالی ایالات متحده آمریکا و متحدان جهانی و زمینه سازش آن نیز موجود است. خطر تحریم اقتصادی و هر فشار دیگری بر ایران توسط ایالات متحده آمریکا، تغییر رژیم از بالا را مد نظر دارد .

درست در چنین شرایطی است که

جنبشهای اعتراضی معلمان ، زنان

، دانشجویان بویژه جنبش کارگری روز

بروز وسیع تر و همکاری متقابلشان

بیشتر میشود . جمهوری اسلامی مدافع

سرمایه برای جلوگیری از رادیکالیزه

شدن این جنبشها و اتحاد عملشان در

بطن تغییر و تحولات اجتماعی ، روز

بروز بر دامنه تهاجم ، سرکوب ،

دستگیری، فشار و تهدید فعالین این

جنبشها می افزاید.

در شرایطی که اول ماه مه در برابر ما

قرار دارد، موج فزاینده دستگیری ها از

جمله ؛ ربودن دزدانه چهره شناخته

شده جنبش کارگری ایران محمود

صالحی و دیگر فعالین این جنبشهای

اعتراضی و صدور احکام تعلیق ، تبعید و

زندان برای فعالان کارگری سقز)

محمود صالحی - سید جلال حسینی -

محسن حکیمی - برهان دیوار گر)،

صدور احکام اعدام در سنندج و اهواز،

حمله گسترده به حجاب زنان در تهران

و مراکز استان ها در این مرحله ، عمدتاً

برای مرعوب ساختن جنبش طبقاتی و

اجتماعی ایران، در دستور کار نظام سرمایه داری ایران است.

ما با آغاز اعتصاب غذای سه روزه ،

موجودیت تشکل خود را اعلام میداریم .-

همه شما را مخاطب قرار داده و برای

وصول بی قید و شرط آزادی محمود

صالحی و کلیه فعالین جنبشهای زنان ،

معلمان و دانشجویان دستگیر شده

و تمامی زندانیان سیاسی به پشتیبانی از

این اقدام عملی فرا می خوانیم .

کانون همبستگی با کارگران ایران -

گوتنبرگ (سوئد)

زمان : روزهای ۲۸ تا ۳۰ آوریل روزهای

شنبه- یکشنبه و دوشنبه

مکان : میدان یرن توریت اسپور های

(۱۱-۹-۶-۳-۱)

با ما (سخنگویان این دوره کانون) می

توان با تلفن های زیر ارتباط گرفت :

فرخ قهرمانی : ۰۰۴۶۷۳۵۰۶۵۷

حسین مقدم : ۰۰۴۶۷۳۷۵۸۸۲۰۸

امیر جواهری : ۰۰۴۶۷۳۶۷۷۸۸۱۵

اطلاعیه شماره چهار

متن سخنرانی لارش هاماربری،

صندوق دار اتحادیه کارگران پست و دبیر

سابق س آ سی، سندیکالیست ها

در آکسیون ۲۰ آوریل ۲۰۰۷ استکهلم

رفقا! حضار!

برای دعوتی که برای سخنرانی در اینجا

از من شده تشکر می کنم. فرصت بسیار

کوتاهی بود تا خود را برای یک سخنرانی

جامع و کار شده تر آماده کنم، اما

مهمترین مسئله اینست که ما همه در اینجا برای اعلام همبستگی با کارگران، فعالین سیاسی و صنفی که برای حقوق دموکراتیک در ایران مبارزه میکنند جمع شده ایم. قابل ستایش که شما امروز اینجا جمع شده اید، معمولاً و اکثر اوقات دارند روزهای جمعه از کار و مدرسه خود را به خانه برسانند و با دوستان و فامیلشان سر کنند. همچنین قابل ستایش است که در این فرصت کوتاه - اگر اشتباه نکنم چیزی نزدیک به یک هفته که از دستگیری محمود صالحی و یارانش میگذرد برگزار کنندگان موفق به انجام این حرکت شده اند.

تا آنجا که میدانم چنین اعتراضاتی در سایر کشورها هم انجام خواهد گرفت و پیشنهاد صدور یک قطعنامه و پذیرش آن از سوی حضار در میان است. من کاملاً از این قطعنامه پشتیبانی میکنم و امیدوارم شما نیز چنین کنید و امیداست که این تجمع اعتراضی و این همداستانی و اعتراض بین المللی منجر به افکار عمومی بر علیه زندانی شدن فعالین صنفی (و عالین سیاسی علی العموم) در ایران گشته و در نتیجه به آزادی رفقای زندانی، و به امکان برگزاری آزاد روز اول ماه می منتهی شود.

پر واضح است که رژیم اسلامی ایران پس از سرکوب اول ماه می در سال ۲۰۰۴ و در سقز که محمود صالحی و جلال حسینی، اسماعیل خودکام و برهان دیوارگر زندانی شدند آنها را زیر نظر دارد. اکنون این زندانی کردن در آستانه روز اول ماه می با هدف آشکار، ترساندن کارگران از برگزاری اول ماه می صورت می گیرد.

در ایران حق تشکیل اتحادیه و بنحوی آشکار حق برگزاری اول ماه می مستقل از رژیم وجود ندارد. در ایران تنها تشکل های صنفی که به نحوی مورد تایید رژیم یا وابسته به کارفرمایان هستند مجاز تلقی می شوند. در اتحادیه های بین المللی آزاد، و گزارشات سالانه - که از طریق اینترنت و بعنوان مثال سایت بدان دسترسی وجود دارد - و در باره دستگیری کارگران ایرانی و فعالین سندیکایی هر ساله عرضه میشود مطالعه کرد.

علیرغم همه اینها در خلال سالهای اخیر کارگران ایرانی هر چه بیشتر در راه متشکل کردن خویش و در راه ایجاد اتحادیه های مستقل و آزاد خویش تلاش کرده اند. من باید بگویم بر همه آنچه که در سالهای اخیر اتفاق افتاده اشراف ندارم اما می دانم که از جمله حرکت جسورانه آموزگاران تهران که خود را متشکل نموده و برای شرایط بهتر مبارزه می کنند، مبارزه در میان کارگران صنعت نفت بعنوان بخش کلیدی کاملاً اقتصادی، همزمان - فراموش نکنیم مبارزه ای که کارگران اتوبوسرانی تهران در سال گذشته داشتند، و قتیکه به زندانی شدن رهبر اتحادیه اعتراض می کردند. تا آنجا که میدانم هم اکنون هم در جدال برای حقوق خویش اند - و در بسیاری جاهای دیگر ایران وضع به همین منوال است.

بنظر می رسد که رژیم اسلامی اوضاع سیاسی را کاملاً تحت کنترل دارد. همزمان طبقه سرمایه دار و میانه حالی بمیدان می آید که هر چه رساتر ندای دموکراسی پارلمانی و حقوق سیاسی را سر میدهد. اگر چنین خواستی بر سیستم سیاسی در ایران تاثیری داشته باشد بی گمان حامل هیچ تغییری در اوضاع کارگران نیست. طبقه بورژوا می تواند برای حقوق سیاسی تلاش کند اما بخاطر منافعشان در کارخانه همچنین برای محدودیت حقوق اتحادیه ها می کوشند. بمثابه یک شاهد تاریخی میخواهم به شرایط فرانسه بعد انقلاب فرانسه اشاره کنم. حتی اگر حقوق سیاسی بدرجاتی منعقد شده باشد مانع از آن نیست که صدسال بعد از انقلاب اتحادیه ها ممنوع شوند، خیلی ساده به این علت که لیبرالها معتقدند که اتحادیه ها مانع حقوق بشر هستند (یعنی حق طبقه بورژوا) برای استثمار طبقه کارگر. با این همه اگر حقوق سیاسی در ایران مجاز باشد آنها نمی توانند از ایجاد اتحادیه آزاد جلوگیری کنند، این قدمی کوچک به جلو است که می تواند به قدمی بزرگتر فرا رود.

در عراق تحت اشغال آمریکا هم رژیم عراق و هم قدرت اشغالگر علیه ایجاد اتحادیه های

آزاد مقابل می کنند. در آنجا رژیم با پشتیبانی آمریکا تنها به یک اتحادیه - اتحادیه تحت کنترل دولت در زمان صدام - حق داده است، اتحادیه ای که از سوی اتحادیه های آزاد «زرد» بله در حقیقت «قهوه ای» نامیده می شود.

آمریکا که خود را مدافع دموکراسی می نامد، در خانه خویش از حقوق اتحادیه ای برخوردار نیست. بسیاری از کارفرمایان علیه حقوق اتحادیه ای مقابل می کنند حتی دولت تحت عنوان مبارزه علیه «تروریسم» با تشکل یابی مستخدمین دولت مقابل می کند.

حتی در سوئد اغلب فعالین اتحادیه ای در محل کار خود مورد هتک حرمت و ستم قرار میگیرند. تفاوت در اینجا آنست که کسی زندانی نمی شود. ما همچنین حقوق اتحادیه ای تصویب شده ای داریم و به این خاطر در سوئد فعالیت اتحادیه ای تقریباً بی خطر است.

بنا بر این وظیفه ما است تانسبت به خواهران و برادرانمان در کشور های دیگر که از این حقوق محرومند همبستگی نشان دهیم.

- فعالین اتحادیه ای زندانی را در ایران آزاد کنید.

- زندانیان سیاسی را آزاد کنید.

- اجازه تجمع و حق برگزاری آزاد اول ماه می در ایران.

- حق تشکل یابی آزاد در ایران.

- حق اعتصاب در ایران.

من می خواهم سخنانم را با این نقل قول از آی دبلیو دبلیو، اتحادیه کارگران صنعتی جهان، یک اتحادیه آمریکایی که در سال ۱۹۱۰ مورد حملات شدید دولت قرار داشت پایان دهم این جمله ورد زبان آنها بود «تجاوز به حق یک نفر تجاوز به حق همگان است». با زندان کردن محمود صالحی و رفقای رژیم اسلامی ایران به حقوق همه فعالین اتحادیه ای در جهان تجاوز کرده است.

ترجمه و تکثیر از: کمپین آزادی محمود صالحی - استکهلم

بیست و سوم آوریل ۲۰۰۷

متن سخنرانی سون جینتون کارگر**پست و دبیر کلوپ**

سلام وتشکر از دعوت به این اجتماع با اهمیت .

من اسون جینتون پستیچی و فعال اتحادیه س ای. ک. او هستم . من دبیر کلوپ پست اس ای. ک. او در سودر مالم استکهلم هستم

من همچنین عضو حزب سوسیالیست هستم و می خواهم مطلبی را از طرف این حزب برایتان بخوانم

نخست چند کلمه در باره انسانهای کارگری که در سراسر جهان تلاش می کنند خود را سازمان دهند و حق خود را برای یک زندگی ارزشمند به کرسی بنشانند بگویم

حق تعلق داشتن به یک تشکیلات و سازمان دادن اتحادیه را ما در سوئد صد سال پیش و طی جنگهای سخت بدست آوردیم . از آن پس ما توانستیم اتحادیه ها را سازمان بدهیم . وسیله ای در دست طبقه کارگر برای پیش برد حقوقش و برای زندگی در خور

کارفرما و سیاستمداران بورژوا اتحادیه ها را دوست ندارند آنها مدعی اند که ما زیاد خواه هستیم اما آنها مجبورند حضور ما را قبول کنند اما در سراسر جهان مردمی که تلاش میکنند خود را در اتحادیه ها سازمان دهند بطور روزانه قربانی انتقامجویی تهدید، تجاوز، ترور و شکنجه و همچنین قتل قرار می گیرند

یک سایت اینترنتی از شبکه اتحادیه ه بنام «لابور استارت» وجود دارد که هر هفته اخبار و تقاضای همبستگی فعالین و فعالیت های اتحادیه ای را که مورد خشونت و ترور قرار گرفته اند از طریق مایل منشرمی کند چند روز پیش از «لابور استارت» مایلی دریافت کردم که در باره دو واقعه در بیریک روز یعنی ۹ آوریل بود.

دو فعال اتحادیه در دو قاره مختلف که مورد خشونت قرار گرفته اند اولی سانتیاگو رافائل کروزر کارگر کشاورز در مکزیک بود که بخاطر اقداماتش در جهت سازمان دادن کارگران فقیر کشاورز به قتل رسید و آن دیگری کسی بود که

ما امروز بخاطرش اینجا جمع شده ایم ، محمود صالحی کارگر خباز که توسط رژیم ارتجاعی ایران بخاطر تلاشش در سازماندهی اول ماه مای زندانی و شکنجه شده است .

جرمش تلاش برای سازماندهی تظاهرات برای حقوق طبقه کارگر و یک زندگی در خور است. تعدی به اتحادیه ها و فعالین اتحادیه ای در سراسر جهان در جریان است . برای متوقف کردن آن ما باید همبستگی جهانی انسانهای کار کن را تقویت کنیم.

محمود صالحی باید آزاد شود .**از حق کارگران ایران برای برگزاری****اول ماه مای پشتیبانی کنیم**

ما در حزب سوسیالیست ، شاخه سوئدی انترناسیونال چهارم، به دستگیری و زندانی کردن محمود صالحی رهبر کارگری در ایران توسط رژیم ارتجاعی ایران اعتراض می کنیم. ما فشار بر طبقه کارگر ایران و تعدی به آموزگاران ، دانشجویان و فعالین زن را محکوم می کنیم.

در آستانه اول ماه مای ، روز جهانی کارگر ، قدرت های ضد کارگر در تمام جهان تلاش دارند صدای ما را خفه کنند و مانع همبستگی ما برای جامعه ای برابر و عادلانه شوند.

رژیم ارتجاعی ایران فقط یک نمونه است اما یکی از بدترین نمونه ها . آنها از طریق سرکوب چپ وتاراج انقلاب بر علیه شاه بقدرت رسیده اند. آنها تنها با سرکوب و خشونت بر علیه طبقه کارگر ، زنان و جوانان خود را در قدرت نگاهداشته اند.

در سراسر جهان کارگرانخواسته های مشترکی دارند برای : شرایط انسانی زندگی و کار، برای آزادی بیان ، حق سازمانیاب و مبارزه حول خواسته های خویش ، برای با هم ساختن جامعه ایکه در آن هر کس جایی داشته باشد ، شانس همگانی در بهره مندی از سرمایه و تکامل خویش بمتابه انسا اما ما در شرایط بسیار متفاوتی مبارزه را پیش می بریم. در سوئد بدلائل تاریخی طبقه کارگر امکان مبارزه را بدون ترس روزانه از دستگیری و زندان و

خشونت و شکنجه بدست آورده است. این به ما امکانات بیشتر و شرایط بهتری داده است - اگر چه در همین جا هم ما باید در مقابل یک نیروی راست و سرمایه عنان گسیخته از خود هر چه بیشتر دفاع کنیم.

در ایران شرایط کاملا متفاوتی حاکم است - در آنجا هم همین مبارزه پیش می رود اما با ریسک قربانی کردن زندگی و حبس. به این خاطر است که ما در جنبش کارگری سوئد باید از

امکاناتمان برای اعتراض ونشان دادن همبستگی با رفقای ایرانیمان استفاده کنیم. برای پشتیبانی آنها در یک شرایط سخت ، همچنین برای دریافت پشتیبانی متقابل از آن نیرو اراده و از آن شجاعتی که کارگران ایرانی نشان میدهند.

محمود صالح وشما دیگر زندانیان، تحت تعقیب ها ، ضرب و شتم شده ها ! شما تنها الگوی مردم ایران نیستید بلکه الگوی جنبش کارگری سوئد هم هستید. به ما کمی از شجاعتتان برای انجام آرزوهایمان در پشتیبانیتان بدهید ما هم کمی از امکاناتی که بدست آورده ایم به شما میدهیم.

ما در حزب سوسیالیست و حرکت جهانی انترناسیونال چهارم ، تعقیب و سرکوب کارگران زنان و جوانان توسط رژیم ارتجاعی ایران را محکوم می کنیم.

ما خواهان(موارد زیر هستیم) آزادی محمود صالحی و کلیه کارگران زندانی

آزادی طبقه کارگر برای تشکل یابی و بیان وعقیده و مبارزه برای حقوقش آزادی برگزاری اول ماه مای همراه با همه کارگران جهان

زنده باد همبستگی میان کارگران ایران وسوئد استکهلم ۲۰ آوریل ۲۰۰۷

حزب سوسیالیست

بخش سوئدی انترناسیونال چهارم

برقرار باد همبستگی بین المللی**مبارزات کارگران جهان بر علیه****نظام سرمایه داری****زنده باد سوسیالیسم**